

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/153/2021
Identifikačné číslo spisu: 2117222704
Dátum vydania rozhodnutia: 26.01.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Mario Dubaň
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:2117222704.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti 1/ I. Z., 2/ I. Z., obe narodené XX. O. XXXX, bývajúce u matky a zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, deti rodičov - matky K. Z., bývajúcej v Š. XXX, zastúpenej promovanou právničkou Ivetou Orlikovou, advokátkou so sídlom v Trnave, Kapitulská 6, a otca I. Z., bývajúceho v T., C.. P. XXXX/X, zastúpeného JUDr. Luciou Cepka Zvolenskou, advokátkou so sídlom v Trnave, Kollárova 17, o návrhu matky na zvýšenie výživného a vzájomnom návrhu otca na zmenu výchovného prostredia a podávanie informácií matkou, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 40 P 39/2017, o dovolaní matky proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 24. júla 2020 sp. zn. 11 CoP 3/2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trnave z 24. júla 2020 sp. zn. 11 CoP 3/2020 vo výroku II. o nedoplatku na zročnom výživnom zrušuje a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 15. októbra 2019 č. k. 40 P 39/2017-320 I. konanie o vzájomnom návrhu otca zo dňa 12. marca 2019 o zmene výchovného prostredia zastavil; II. schválil dohodu rodičov v znení: obaja rodičia sú oprávnení a povinní zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok v bežných veciach, III. zvýšil s účinnosťou od 1. decembra 2017 povinnosť otca prispievať na výživu maloletej I. zo sumy 150,- eur mesačne na 250,- eur mesačne; IV. zvýšil s účinnosťou od 1. decembra 2017 povinnosť otca prispievať na výživu maloletej I. zo sumy 150,- eur mesačne na 250,- eur mesačne; V. určil nedoplatok na zročnom výživnom u maloletej I. za obdobie od 1. decembra 2017 do 30. septembra 2019 v celkovej výške 1.775,- eur a VI. nedoplatok za to isté obdobie, v tej istej výške na maloletú I. s tým, že otec je povinný uvedené nedoplatky zaplatiť každý do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky; VII. schválil dohodu rodičov o úprave styku otca s maloletými deťmi; VIII. zamietol návrh otca na uloženie povinnosti matke podávať informácie; IX. zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava, č. k. 27 C 200/2009-27 zo dňa 14. septembra 2009 v časti schválenej dohody rodičov; X. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že na pojednávaní dňa 27. septembra 2019 vzal otec svoj návrh na zmenu výchovného

prostredia späť s tým, že matka a opatrovník so späťvzatím návrhu v tejto časti súhlasili, preto konanie o vzájomnom návrhu otca o zmene výchovného prostredia zastavil. Ďalej konštatoval, že rodičia sa počas konania dohodli, aby obaja boli oprávnení a povinní zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok v bežných veciach, pričom opatrovník s dohodou súhlasil. Súd prvej inštancie zároveň dospel k záveru, že nie je dôvodný návrh otca na ukladanie povinnosti matke pravidelne otca informovať raz za mesiac o zdravotnom stave maloletých detí, školských i mimoškolských aktivitách a prospechu, nakoľko nebola zistená žiadna prekážka na strane matky či otca, aby sa po uzavretí dohody v časti zastupovania a spravovania majetku detí otec detí sám neinformoval tak o prospechu ako i o iných preňho potrebných skutočnostiach, a zároveň mal za to, že otec sám osobne môže vynaložiť iniciatívu, svoj čas a energiu na ich získanie. V časti návrhu matky na zvýšenie výživného mal súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania preukázané, že od rozhodnutia v roku 2009 došlo k podstatnej zmene odôvodnených potrieb maloletých detí, keď v čase ostatnej úpravy mali maloleté tri roky a navštevovali materskú školu, ale v súčasnosti sú maloleté žiačkami 7. ročníka základnej školy, obe majú zhoršený zdravotný stav, ktorý vyžaduje zvýšenú zdravotnú starostlivosť. K schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca okresný súd vychádzal z toho, že od roku 2009 došlo k zníženiu jeho príjmu, keď v roku 2015 ukončil pracovný pomer, v tom čase dosahoval u zamestnávateľa priemernú mesačnú mzdu 1.343,- eur netto. Otec sa stal od 1. júla 2016 konateľom a spoločníkom ako aj zamestnancom spoločnosti GROSTA, s.r.o. a od 1. apríla 2019 v spoločnosti SK TRANS, s.r.o. Okrem toho sa otec venuje v rámci sprostredkovateľskej činnosti realitám, má zakúpenú franšizovú (franchise) licenciu v gastroseti Subway a necelý mesiac pred začatím súdneho konania predal rodinný dom v Š. za cenu 180.000,- eur. Poukázal tiež na to, že otec počas súdneho konania predal byt v rodinnom dome v D. R. T., má hypotekárny úver so zostatkom 90.500,- eur. Nakoniec medzi zárobné možnosti okresný súd zohľadnil aj to, že otec sa vo voľnom čase venuje pokru, v ktorom okrem vstupných výdavkov dosahuje aj úspechy spojené s vyplatením výhier (dňa 26. februára 2019 v sume 1.750,- eur, 19. marca 2019 výhra v sume 20.366,- eur). Súd prvej inštancie neprihliadol na výdavky otca vo výške 420,- eur ako mesačnej splátky hypotekárneho úveru, na výdavok otca s prenájmom bytu vo výške 690,- eur, keď zároveň mal otec výdavky s neužívaním vlastného bytu v sume 180,- eur, ktoré v súhrne vyhodnotil ako neprimerané majetkové riziká. Dospel k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach otca podieľať sa na úhrade bežných výdavkov maloletých detí vo vyššej miere a s ohľadom na to, že deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov, berúc do úvahy otcovu ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej Q. rozhodol tak, že návrhu matky na zvýšenie výživného zo sumy 150,- eur na každé maloleté dieťa na 250,- eur vyhovel. Zároveň určil aj nedoplatky na zročnom výživnom za obdobie od 1. decembra 2017 do 30. septembra 2019 v celkovej výške 1.775,- eur na každé dieťa, ktoré uložil zaplatiť otcovi jednorazovo. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

2. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie otca rozsudkom z 24. júla 2020 sp. zn. 11 CoP 3/2020 rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III., IV., V. a VI. zmenil tak, že výživné otca voči maloletej I. a maloletej I. zvýšil zo sumy 150,- eur mesačne na sumu 180,- eur mesačne na každú maloletú s účinnosťou od dňa 1. decembra 2017, ktoré výživné je otec povinný uhrádzať vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky; nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 1. decembra 2017 do 24. júla 2020 v sume 460,- eur na každú maloletú otcovi povolil splatiť v splátkach po 15 eur mesačne spolu s bežným výživným na každú maloletú s tým, že omeškanie so splnením jednej splátky má za následok splatnosť celého dlhu. Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania. Z vykonaného dokazovania mal za to, že došlo k podstatnej zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania, avšak k najväčšej zmene pomerov došlo na strane maloletých detí, keď od poslednej úpravy výživného uplynulo doposiaľ takmer jedenásť rokov. Upozornil na to, že v súčasnosti sú maloleté deti už žiačkami základnej školy, keď od 1. septembra 2020 pôjdu do ôsmej triedy, z čoho vyvodil nepochybný poznatok, že ich odôvodnené potreby úmerne veku podstatne vzrástli. Dodal, že okrem bežných výdavkov má matka zvýšené výdavky spojené u oboch s návštevou lekárov, nakoľko maloleté trpia atopickým ekzémom, obe budú nosiť zubný strojček, obe majú problémy s imunitou a maloletá Sofia má aj bezlaktózovú diétu. Odvolací súd tiež poukázal na to, že v súčasnosti je príjem matky 500,- eur netto mesačne, počet vyživovacích povinností u nej zostal nezmenený, pričom otcovi sa príjem od poslednej úpravy zvýšil, aj keď iba

nepatrne z 908,- eur na 1.000,- až 1.100,- eur mesačne, avšak pribudli mu ďalšie dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom a v súčasnej dobe je povinný vyživovať aj partnerku, ktorá je s maloletými deťmi na materskej dovolenke. Za takejto skutkovej situácie dospel k záveru, že je dôvodné zvýšenie výživného, avšak nie vo výške, ktorú navrhovala matka maloletých detí a ani ktorú určil súd prvej inštancie. V tejto súvislosti poznamenal, že keď otec skončil dobrovoľne pracovný pomer u zamestnávateľa SPP, pripravil sa o riadny a pravidelný mesačný príjem, ktorý v tej dobe bol cca 1.300,- eur mesačne. Potom bol rok v podstate bez príjmu, mal však finančné prostriedky z predaja nehnuteľností, investoval, keď kúpil byt, snažil sa nájsť si zamestnanie, resp. získať príjem z podnikateľskej činnosti, čo sa mu však nepodarilo. Otec opätovne rozbieha podnikateľskú činnosť v oblasti taxislužby, a tiež hráva poker, nebolo však v konaní preukázané, že by z neho mal pravidelný mesačný príjem. Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd považoval za dôvodné zvýšenie výživného len na sumu 180,- eur na každé maloleté dieťa. Zdôraznil pritom, že matka maloletých s ohľadom na ich vek nemôže svoju vyživovaciu povinnosť voči nim si plniť len osobnou starostlivosťou, a preto je aj ona povinná určitou sumou prispievať na výživu maloletých. Odvolací súd konštatoval, že otcovi vznikol na výživnom nedoplatok za obdobie od 1. decembra 2017 do 24. júla 2020 v sume 920,- eur. Uvedený nedoplatok vo výške 460,- eur (920:2) na každú maloletú vzhľadom na zistené osobné, majetkové pomery otca, súd povolil uhradiť v splátkach po 15,- eur mesačne na každú maloletú spolu s bežným výživným. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) za použitia § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu v časti druhého výroku o zročnom výživnom podala matka maloletých (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie s tým, že odvolací súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Uvedená vada podľa jej názoru spočíva v nesprávnom postupe odvolacieho súdu týkajúcom sa nevykonania dokazovania v odvolacom konaní a následne nesprávnom rozhodnutí v časti druhého výroku o zročnom výživnom. Odvolací súd v odôvodnení uviedol, že otec maloletých detí uhradil matke výživné za mesiac júl 2020 vo výške 300,- eur, avšak žiaden dôkaz v odvolacom konaní o tejto skutočnosti nebol z jeho strany vykonaný a ani predložený zo strany účastníkov konania do ukončenia dokazovania. Dovolateľka v tejto súvislosti pripomenula, že v písomnom vyhotovení svojej záverečnej reči súdu oznámila, že otec v mesiaci júl 2020 matke neuhradil dobrovoľne výživné a ani zo strany exekútora nebola matke za mesiac júl 2020 zaplatená žiadna čiastka. Vychádzajúc z uvedeného mala za to, že odvolací súd týmto svojím postupom znemožnil dovolateľke vyjadriť sa k dôkazu, ktorý ani len nebol predložený a na základe čoho odvolací súd nesprávne rozhodol v časti zročného výživného, pričom jeho správna výška mala byť v sume 610,- eur na každú maloletú, čím bolo porušené právo dovolateľky na spravodlivý proces. Vzhľadom na uvedené navrhla napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmeniť, alternatívne v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Otec maloletého dieťaťa sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadril.

5. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozhodnutie o podanom dovolaní plne ponecháva na rozhodnutí súdu.

6. Na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa vzťahuje Civilný mimosporový poriadok. V zmysle § 2 ods. 1 CMP sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže CMP neustanovuje inak, dovolací súd ďalej skúmal možnosť aplikácie ustanovení CSP pre konanie o dovolaní matky maloletých detí.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastníčka zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

8. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

12. Matka maloletých detí vyvodzujúc prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP namietala nevykonanie dokazovania ohľadom úhrady výživného za mesiac júl 2020 zo strany otca a s tým súvisiace nesprávne rozhodnutie v časti výroku o zročnom výživnom.

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

14. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4 Cdo 3/2019, 8 Cdo 152/2018, bod 26, 5 Cdo 57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkom odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

15. Právo na spravodlivý proces je naplnené aj tým, že sudy po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov,

ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04).

15.1. K porušeniu tohto práva tak môže dôjsť aj tým, že zistenie skutkového stavu je prima facie natoľko chybné (svojvoľné), že by k nemu súd pri rešpektovaní základných zásad hodnotenia vykonaných dôkazov nemohol nikdy dospieť - ide o tzv. extrémny rozpor medzi vykonanými dôkazmi a z nich urobenými skutkovými zisteniami (porov. I. ÚS 6/2018), alebo tým, že prijaté právne závery sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami resp. že z nich v žiadnej možnej interpretácii súdneho rozhodnutia nevyplývajú (porov. I. ÚS 243/07).

15.2. V takýchto prípadoch podstatou dovolacieho prieskumu nie je prehodnocovanie skutkového stavu dovolacím súdom, ale kontrola postupu súdov oboch nižších inštancií pri procese jeho zisťovania a vyhodnocovania. Otázka, či súd pri zisťovaní skutkového stavu rešpektoval ústavno-procesné zásady (ako napr. zákaz tzv. deformácie dôkazu, či opomenutého dôkazu, zásadu rovnosti zbraní, priamosti, voľného hodnotenia dôkazov), je otázkou procesnoprávnou, ktorá ako taká môže byť prezentovaná dovolaciemu súdu v podanom dovolaní ako prípustný a dovolený dovolací dôvod podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. Zároveň je potrebné dodať, že nesprávne zistenie skutkového stavu veci má totiž, ak súd aplikuje dôkladne hmotné právo, vždy vplyv na nesprávne právne posúdenie skutku, a preto takéto chybné rozhodnutie súdu súčasne spočíva aj v nesprávnom právnom posúdení veci (porov. I. ÚS 6/2018, 4 Cdo 88/2019).

16. V prejednávanej veci z obsahu spisu a z vykonaných dôkazov vyplýva, že zo strany odvolacieho súdu boli okrem iného na pojednávaní konanom 7. júla 2020 oboznámené vykonané platby otca na výživnom za obdobie december 2017 - jún 2020, pričom matka ani otec k týmto oboznamovaným platbám nemali žiadne pripomienky berúc na vedomie, že odvolací súd má za to, že platby prebehli tak, ako boli súdom oboznámené a ako sa aj o týchto platbách nachádzajú doklady o úhrade v spise (viď č. I. 458 rub spisu). Následne obe strany uviedli, že nemajú žiadne návrhy na doplnenie dokazovania a súd odročil pojednávanie za účelom prednesu záverečných rečí. Zo spisu ďalej vyplýva, že právny zástupca matky v písomnom vyhotovení svojej záverečnej reči odvolaciemu súdu oznámil, že zo strany otca nebolo uhradené výživné za mesiac júl 2020 na maloleté deti. Otec sa na odročenom pojednávaní v záverečnej reči pridrжал svojich prednesov a iné neuviedol.

16.1. Pokiaľ odvolací súd za tejto dôkaznej situácie mal za to, že otec zaplatil v roku 2020 v mesiaci júl na výživné 300,- eur (viď bod 11. odôvodnenia napadnutého rozsudku) a z toho vychádzajúc dospel pri výpočte výšky nedoplatku na výživnom k sume 960,- eur, dovolací súd musí konštatovať, že tieto závery nemajú žiaden podklad v spisovom materiáli a javia sa ako svojvoľné. Takýto záver dovolacieho súdu nepriamo potvrdil aj sám odvolací súd v uznesení z 30. septembra 2020 č. k. 11 CoP 3/2020-508, ktorým zamietol návrh matky maloletých na opravu rozsudku, v ktorom uviedol, že: „súd pri rozhodovaní o výške nedoplatku vychádzal zo sumy, ktorú otec reálne zaplatil 10.600,- eur, pričom nedopatrením nevzal do úvahy skutočnosť, že matka oznámila, že otec za mesiac júl nezaplatil žiadnu sumu a započítal za mesiac júl 2020 platbu od otca 300,- eur ... Odvolací súd má za to, že výšku nedoplatku nie je v danom prípade možné opraviť vydaním opravného uznesenia, pretože výška nedoplatku uvedená vo výroku rozsudku odvolacieho súdu zodpovedá odôvodneniu.“ Konkludujúc uvedené, dovolací súd zastáva názor, že v časti napadnutého rozsudku týkajúceho sa nedoplatku otca na zročnom výživnom za obdobie od 1. decembra 2017 do 24. júla 2020 došlo k rozporu (extrémnemu) medzi vykonaným dokazovaním a skutkovými zisteniami (a na ich podklade prijatými právnymi závermi), čím bolo porušené právo matky na spravodlivý proces a zároveň naplnený dovolací dôvod podľa § 431 ods. 1 CSP v spojení s § 420 písm. f/ CSP.

17. Dovolací súd zároveň dáva do pozornosti, že zásadám spravodlivého procesu zodpovedá tiež požiadavka, aby súdom urobené skutkové zistenia a prijaté právne závery boli riadne (dostatočne) a zrozumiteľne (logicky) odôvodnené; v danej veci však (ako už bolo vyššie uvedené) riadne zdôvodnenie záveru o úhrade výživného otcom v mesiaci júl 2020 absentovalo. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 393 ods.

2 CSP, je nepreskúmateľné. Takéto arbitrárne rozhodnutie súdu odníma účastníkovi možnosť uskutočňovať procesné práva a v konečnom dôsledku porušuje jeho právo na spravodlivý súdny proces (čo zakladá vadu konania podľa § 431 ods. 1 CSP v spojení s § 420 písm. f/ CSP), pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov; tak ako tomu bolo v prejednávacom prípade.

18. S poukazom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí vadou konania podľa § 420 písm. f/ CSP.

19. Vzhľadom na zistenie, že v konaní došlo k procesnej vade podľa § 420 písm. f/ CSP, ktorá skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu uznesením zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

20. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.